

Disciplinaire beslissingen

Acties tegen niet-betalende cliënt

Intrekking van een procedure en verrekening van – betwiste – declaraties met derdengelden zonder instemming van cliënt.

Beëindiging van de relatie met cliënt wegens niet betalen van de declaraties. Het inwinnen van informatie door de advocaat bij een adviseur van de cliënt.

- Advocatenwet art. 46 (1.2. vereiste communicatie met cliënt; 1.4.3.1. financiële verhouding; 1.5. vereiste schriftelijke vastlegging)
- Gedragsregels 9 lid 1 en 3, 28 lid 2

Raad van Discipline Arnhem 28 augustus 2000

(mrs. Van der Hulst, Bemelmans, Harenberg, Van de Loo en Meulemans)

Feiten

Mr. X staat klager bij in een aantal procedures. In een door mr. X aanhangig gemaakte kortgedingprocedure bericht mr. X aan klager dat hij met de advocaat van de wederpartij overleg heeft gevoerd, dat de zaak zo goed als rond is, dat de advocaat donderdag de zaak met zijn cliënt zal bespreken en als dat niet tot een positief antwoord leidt, hij het kort geding zal doorzetten. Vervolgens trekt mr. X, zonder overleg met klager, het kort geding in omdat op de datum, waarop het kort geding dient, nog geen overeenstemming is bereikt en, naar mr. X stelt, het beleid van de kort geding rechter met zich brengt dat kort gedingen niet kunnen worden aangehouden en daarvoor geen nieuwe behandeldatum kan worden gevraagd.

Klager laat de declaraties van mr. X onbetaald. Mr. X beëindigt de relatie met klager, die zich vervolgens tot mr. Y wendt. Mr. X vordert betaling van zijn declaraties in een door hem voor de rechtbank tegen klager ingestelde procedure maar wordt in die procedure niet-ontvankelijk verklaard omdat klager bezwaar heeft gemaakt tegen de declaraties. Mr. X verrekent een gedeelte van de openstaande declaraties met een bedrag van f 9.434,89 dat ten name van klager op zijn derdenrekening staat. Over de vraag of klager zijn declaraties betwist, heeft mr. X inlichtingen ingewonnen bij een adviseur van klager.

Overwegingen van de raad

Met betrekking tot de intrekking van het kort geding:

Het ging hier om een vergaande maatregel die – wat er ook zij van het door mr. X beschreven beleid van de kortgedingrechter te Z omtrent de onmogelijkheid van aanhouding van zaken en de mogelijkheid van het vragen van een nieuwe behandeldatum – voor klager in ieder geval tot gevolg had, dat hij niet onder druk van de behandeling van het kort geding met de wederpartij kon onderhandelen. Een handeling met een zodanig verstrekkend gevolg behoort een advocaat niet zonder toestemming van zijn cliënt te verrichten. Door zonder hiervoor toestemming te hebben

ontvangen het kort geding in te trekken heeft mr. X dus jegens klager niet gehandeld, zoals een behoorlijk advocaat betaamt.

Met betrekking tot de verrekening van derdengelden:

Het is een advocaat toegestaan zijn declaratie met de derdengelden te verrekenen voor zover cliënt daarmee instemt (regel 28 lid 2 van de Gedragsregels voor Advocaten 1992). Nu klager dit ontkent en mr. X het tegendeel niet aannemelijk heeft kunnen maken moet ervan worden uitgegaan, dat er zonder toestemming van klager is verrekend. Mr. X heeft dus gehandeld in strijd met genoemde gedragsregel en dit klachtonderdeel is dan ook gegrond.

Met betrekking tot de beëindiging van de relatie tot klager:

In zijn brieven aan klager heeft mr. X aangedrongen op betaling van zijn declaraties en klager daartoe gesommeerd en heeft hij aangekondigd dat indien betaling zou uitblijven hij de verlening van rechtsbijstand zou staken. Daarbij heeft mr. X niet ontijdig gehandeld en heeft hij klager een redelijke termijn voor betaling en/of overleg gegund. De raad ziet niet in, dat mr. X door aldus te handelen onbetamelijk heeft gehandeld en ziet de waarschuwing dat rechtsbijstand gestaakt zal worden niet als ongeoorloofde druk. Van mr. X kon onmogelijk verlangd worden dat hij rechtsbijstand bleef verlenen met alle nieuwe kosten van dien, terwijl er op dat moment geen enkel perspectief was op betaling van hetgeen mr. X in zijn visie toekwam. Tevens is van belang, dat klager in ieder geval vanaf medio juni 1998 door mr. Y werd bijgestaan, die klager ook in de kwestie van de betaling van declaraties had kunnen adviseren en ook zal hebben geadviseerd. De raad oordeelt dit klachtonderdeel derhalve ongegrond.

Ten aanzien van het inwinnen van inlichtingen bij de adviseur:

De gedragsregels voor advocaten verbieden, dat een door de wederpartij aangezegde getuige door een advocaat wordt benaderd. Daarvan was in casu geen sprake. Het is een advocaat niet verboden de adviseur van zijn cliënt te benaderen. Het was mr. X dus toegestaan met de heer B telefonisch contact op te nemen. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Volgt

Gegrondbevinding van de eerste twee klachtonderdelen en oplegging van de maatregel van een berisping.

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak,

bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. G.J. Kemper, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius en mr. C.H.B. Winters.

Verrekening met nalatenschap

Een advocaat die optreedt voor erfgenamen die beneficiair hebben aanvaard mag zijn declaraties – die mede betrekking hadden op zijn optreden voor de erflaters – niet met de opbrengst van de verkoop van een tot de nalatenschap behorende woning verrekenen, maar dient die opbrengst over te maken aan de met de afwikkeling van de nalatenschap belaste notaris, als ook zijn eigen declaratie aan die notaris toe te zenden.

- Advocatenwet artikel 46 (1.4.3.1 financiële Verhouding, 1.5 vereiste van schriftelijke vastlegging)

Raad van Discipline 's-Gravenhage 6 november 2000

(mrs. Robbers, Claassen, Eschauzier, Maat en Van Nispen tot Sevenaer)

Feiten

Mr. X is enige jaren opgetreden voor de ouders van klagers (broer en zuster) in een erfeniskwestie. Na het overlijden van de ouders van klagers heeft mr. X op hun verzoek enkele werkzaamheden verricht in verband met de verkoop van de ouderlijke woning. Daarbij was het voor mr. X duidelijk dat de erven beneficiair hadden aanvaard. Na ontvangst van de koopprijs berichtte mr. X aan de klagers dat hij zijn declaratie voor werkzaamheden gedurende de reeks van jaren op die koopprijs in mindering bracht en het restant aan hen zou uitkeren. Hij beriep zich daarbij op een niet-schriftelijk vastgelegde afspraak met de ouders van de klagers. Hij heeft niet een deugdelijke specificatie van die werkzaamheden verstrekt.

Raad van Discipline

Het had op de weg van mr. X gelegen om, indien hij, zoals hij stelt, de toestemming tot verrekening had verkregen, deze schriftelijk vast te leggen.

De klagers hebben terecht aangevoerd dat mr. X door de afhandeling van de door klagers getekende volmachten op de hoogte was van de beneficiaire aanvaarding en dat het op de weg van mr. X lag om de opbrengst van de ouderlijke woning over te maken aan de met afwikkeling van de nalatenschap belaste notaris, als ook zijn eigen declaratie aan die notaris toe te zenden.

Wanneer een advocaat een opdracht aanvaardt dient hij de financiële consequenties daarvan met de cliënt te bespreken en hem inzicht te geven in de wijze waarop en de frequentie waarmee hij zal declareren.

Mr. X. heeft nagelaten klagers bij de aanvaarding van zijn opdracht inzicht te geven in de financiële consequenties.

Volgt

Gegroundverklaring van bovengenoemde klachten met oplegging van de maatregel van berisping. De raad spreekt voorts, als door klagers verzocht, uit dat mr. X jegens de klagers niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

Cliënt te snel gedagvaard

De bijzondere aard van de relatie tussen de advocaat en zijn cliënt brengt mee dat de advocaat grote terughoudendheid betracht bij het nemen van rechtsmaatregelen tegen zijn (voormalige) cliënt. Bij die terughoudendheid past dat de in gedragsregel 19 vervatte voorschriften ook nauwgezet worden nageleefd indien de advocaat zijn cliënt dagvaardt.

- Advocatenwet art. 46 (1.4.3.1. financiële verhouding, 3.4. jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)
- Gedragsregel 19

Hof van Discipline 10 november 2000, nr. 2971

(mrs. Orie, Runia, Smits, Vermeulen en Hooykaas)

Feiten en klacht

Mr. X dagvaardt in maart 1998 zijn cliënt tot betaling van een declaratie uit april 1997. De cliënt had eerder duidelijk gemaakt – na een schriftelijke toelichting van mr. X d.d. 12 mei 1997 – dat hij niet bereid was om zonder meer te betalen. Een door mr. X in augustus 1997 verzonden betalingsherinnering was zonder resultaat gebleven.

Klager verwijt mr. X dat hij rauwelijks heeft gedagvaard.

Overwegingen van de raad

Bij de invordering van zijn declaratie is mr. X niet in de eerste plaats opgetreden als advocaat maar was hij zelf procespartij. De in regel 19 van de Gedragsregels vervatte gedragslijn is echter bedoeld als een gedragslijn voor de advocaat die ten behoeve van een cliënt optreedt. Dat neemt echter niet weg dat de advocaat ook wanneer hij voor zichzelf optreedt er goed aan doet zich door de strekking van bedoelde regels te laten leiden. Naar het oordeel van de raad is het niet zo dat mr. X in casu in strijd met de geest van regel 19 heeft gehandeld.

Overwegingen van het hof

Gedragsregel 19 valt aan te merken als een uitwerking van de in artikel 46 van de Advocatenwet neergelegde regels voor het gedrag van de advocaat. De raad heeft overwogen dat Gedragsregel 19 niet rechtstreeks van toepassing is omdat in het onderhavige geval mr. X zelf procespartij was. Het hof acht die overwegingen onjuist. Zoals klager terecht aanvoert, is mr. X in de procedure als gemachtigde voor zichzelf opgetreden. Hij was reeds uit dien hoofde gehouden klager kennis te geven van zijn voornemen tot rechtsmaatregelen over te gaan. Overigens brengt de bijzondere aard van de relatie tussen de advocaat en zijn cliënt mee dat de advocaat grote terughoudendheid betracht bij het nemen van rechtsmaatregelen tegen zijn (voormalige) cliënt. Bij die terughoudendheid past dat de in Gedragsregel 19 vervatte voorschriften ook nauwgezet worden nageleefd indien de advocaat zijn cliënt dagvaardt.

Disciplinaire beslissingen

Acties tegen niet-betalende cliënt

Intrekking van een procedure en verrekening van – betwiste – declaraties met derdengelden zonder instemming van cliënt.

Beëindiging van de relatie met cliënt wegens niet betalen van de declaraties. Het inwinnen van informatie door de advocaat bij een adviseur van de cliënt.

- Advocatenwet art. 46 (1.2. vereiste communicatie met cliënt; 1.4.3.1. financiële verhouding; 1.5. vereiste schriftelijke vastlegging)
- Gedragsregels 9 lid 1 en 3, 28 lid 2

Raad van Discipline Arnhem 28 augustus 2000

(mrs. Van der Hulst, Bemelmans, Harenberg, Van de Loo en Meulemans)

Feiten

Mr. X staat klager bij in een aantal procedures. In een door mr. X aanhangig gemaakte kortgedingprocedure bericht mr. X aan klager dat hij met de advocaat van de wederpartij overleg heeft gevoerd, dat de zaak zo goed als rond is, dat de advocaat donderdag de zaak met zijn cliënt zal bespreken en als dat niet tot een positief antwoord leidt, hij het kort geding zal doorzetten. Vervolgens trekt mr. X, zonder overleg met klager, het kort geding in omdat op de datum, waarop het kort geding dient, nog geen overeenstemming is bereikt en, naar mr. X stelt, het beleid van de kort geding rechter met zich brengt dat kort gedingen niet kunnen worden aangehouden en daarvoor geen nieuwe behandeldatum kan worden gevraagd.

Klager laat de declaraties van mr. X onbetaald. Mr. X beëindigt de relatie met klager, die zich vervolgens tot mr. Y wendt. Mr. X vordert betaling van zijn declaraties in een door hem voor de rechtbank tegen klager ingestelde procedure maar wordt in die procedure niet-ontvankelijk verklaard omdat klager bezwaar heeft gemaakt tegen de declaraties. Mr. X verrekent een gedeelte van de openstaande declaraties met een bedrag van f 9.434,89 dat ten name van klager op zijn derdenrekening staat. Over de vraag of klager zijn declaraties betwist, heeft mr. X inlichtingen ingewonnen bij een adviseur van klager.

Overwegingen van de raad

Met betrekking tot de intrekking van het kort geding:

Het ging hier om een vergaande maatregel die – wat er ook zij van het door mr. X beschreven beleid van de kortgedingrechter te Z omtrent de onmogelijkheid van aanhouding van zaken en de mogelijkheid van het vragen van een nieuwe behandeldatum – voor klager in ieder geval tot gevolg had, dat hij niet onder druk van de behandeling van het kort geding met de wederpartij kon onderhandelen. Een handeling met een zodanig verstrekkend gevolg behoort een advocaat niet zonder toestemming van zijn cliënt te verrichten. Door zonder hiervoor toestemming te hebben

ontvangen het kort geding in te trekken heeft mr. X dus jegens klager niet gehandeld, zoals een behoorlijk advocaat betaamt.

Met betrekking tot de verrekening van derdengelden:

Het is een advocaat toegestaan zijn declaratie met de derdengelden te verrekenen voor zover cliënt daarmee instemt (regel 28 lid 2 van de Gedragsregels voor Advocaten 1992). Nu klager dit ontkent en mr. X het tegendeel niet aannemelijk heeft kunnen maken moet ervan worden uitgegaan, dat er zonder toestemming van klager is verrekend. Mr. X heeft dus gehandeld in strijd met genoemde gedragsregel en dit klachtonderdeel is dan ook gegrond.

Met betrekking tot de beëindiging van de relatie tot klager:

In zijn brieven aan klager heeft mr. X aangedrongen op betaling van zijn declaraties en klager daartoe gesommeerd en heeft hij aangekondigd dat indien betaling zou uitblijven hij de verlening van rechtsbijstand zou staken. Daarbij heeft mr. X niet ontijdig gehandeld en heeft hij klager een redelijke termijn voor betaling en/of overleg gegund. De raad ziet niet in, dat mr. X door aldus te handelen onbetamelijk heeft gehandeld en ziet de waarschuwing dat rechtsbijstand gestaakt zal worden niet als ongeoorloofde druk. Van mr. X kon onmogelijk verlangd worden dat hij rechtsbijstand bleef verlenen met alle nieuwe kosten van dien, terwijl er op dat moment geen enkel perspectief was op betaling van hetgeen mr. X in zijn visie toekwam. Tevens is van belang, dat klager in ieder geval vanaf medio juni 1998 door mr. Y werd bijgestaan, die klager ook in de kwestie van de betaling van declaraties had kunnen adviseren en ook zal hebben geadviseerd. De raad oordeelt dit klachtonderdeel derhalve ongegrond.

Ten aanzien van het inwinnen van inlichtingen bij de adviseur:

De gedragsregels voor advocaten verbieden, dat een door de wederpartij aangezegde getuige door een advocaat wordt benaderd. Daarvan was in casu geen sprake. Het is een advocaat niet verboden de adviseur van zijn cliënt te benaderen. Het was mr. X dus toegestaan met de heer B telefonisch contact op te nemen. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Volgt

Gegrondbevinding van de eerste twee klachtonderdelen en oplegging van de maatregel van een berisping.

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak,

bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. G.J. Kemper, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius en mr. C.H.B. Winters.

Verrekening met nalatenschap

Een advocaat die optreedt voor erfgenamen die beneficiair hebben aanvaard mag zijn declaraties – die mede betrekking hadden op zijn optreden voor de erflaters – niet met de opbrengst van de verkoop van een tot de nalatenschap behorende woning verrekenen, maar dient die opbrengst over te maken aan de met de afwikkeling van de nalatenschap belaste notaris, als ook zijn eigen declaratie aan die notaris toe te zenden.

- Advocatenwet artikel 46 (1.4.3.1 financiële Verhouding, 1.5 vereiste van schriftelijke vastlegging)

Raad van Discipline 's-Gravenhage 6 november 2000

(mrs. Robbers, Claassen, Eschauzier, Maat en Van Nispen tot Sevenaer)

Feiten

Mr. X is enige jaren opgetreden voor de ouders van klagers (broer en zuster) in een erfeniskwestie. Na het overlijden van de ouders van klagers heeft mr. X op hun verzoek enkele werkzaamheden verricht in verband met de verkoop van de ouderlijke woning. Daarbij was het voor mr. X duidelijk dat de erven beneficiair hadden aanvaard. Na ontvangst van de koopprijs berichtte mr. X aan de klagers dat hij zijn declaratie voor werkzaamheden gedurende de reeks van jaren op die koopprijs in mindering bracht en het restant aan hen zou uitkeren. Hij beriep zich daarbij op een niet-schriftelijk vastgelegde afspraak met de ouders van de klagers. Hij heeft niet een deugdelijke specificatie van die werkzaamheden verstrekt.

Raad van Discipline

Het had op de weg van mr. X gelegen om, indien hij, zoals hij stelt, de toestemming tot verrekening had verkregen, deze schriftelijk vast te leggen.

De klagers hebben terecht aangevoerd dat mr. X door de afhandeling van de door klagers getekende volmachten op de hoogte was van de beneficiaire aanvaarding en dat het op de weg van mr. X lag om de opbrengst van de ouderlijke woning over te maken aan de met afwikkeling van de nalatenschap belaste notaris, als ook zijn eigen declaratie aan die notaris toe te zenden.

Wanneer een advocaat een opdracht aanvaardt dient hij de financiële consequenties daarvan met de cliënt te bespreken en hem inzicht te geven in de wijze waarop en de frequentie waarmee hij zal declareren.

Mr. X. heeft nagelaten klagers bij de aanvaarding van zijn opdracht inzicht te geven in de financiële consequenties.

Volgt

Gegroundverklaring van bovengenoemde klachten met oplegging van de maatregel van berisping. De raad spreekt voorts, als door klagers verzocht, uit dat mr. X jegens de klagers niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

Cliënt te snel gedagvaard

De bijzondere aard van de relatie tussen de advocaat en zijn cliënt brengt mee dat de advocaat grote terughoudendheid betracht bij het nemen van rechtsmaatregelen tegen zijn (voormalige) cliënt. Bij die terughoudendheid past dat de in gedragsregel 19 vervatte voorschriften ook nauwgezet worden nageleefd indien de advocaat zijn cliënt dagvaardt.

- Advocatenwet art. 46 (1.4.3.1. financiële verhouding, 3.4. jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)
- Gedragsregel 19

Hof van Discipline 10 november 2000, nr. 2971

(mrs. Orie, Runia, Smits, Vermeulen en Hooykaas)

Feiten en klacht

Mr. X dagvaardt in maart 1998 zijn cliënt tot betaling van een declaratie uit april 1997. De cliënt had eerder duidelijk gemaakt – na een schriftelijke toelichting van mr. X d.d. 12 mei 1997 – dat hij niet bereid was om zonder meer te betalen. Een door mr. X in augustus 1997 verzonden betalingsherinnering was zonder resultaat gebleven.

Klager verwijt mr. X dat hij rauwelijks heeft gedagvaard.

Overwegingen van de raad

Bij de invordering van zijn declaratie is mr. X niet in de eerste plaats opgetreden als advocaat maar was hij zelf procespartij. De in regel 19 van de Gedragsregels vervatte gedragslijn is echter bedoeld als een gedragslijn voor de advocaat die ten behoeve van een cliënt optreedt. Dat neemt echter niet weg dat de advocaat ook wanneer hij voor zichzelf optreedt er goed aan doet zich door de strekking van bedoelde regels te laten leiden. Naar het oordeel van de raad is het niet zo dat mr. X in casu in strijd met de geest van regel 19 heeft gehandeld.

Overwegingen van het hof

Gedragsregel 19 valt aan te merken als een uitwerking van de in artikel 46 van de Advocatenwet neergelegde regels voor het gedrag van de advocaat. De raad heeft overwogen dat Gedragsregel 19 niet rechtstreeks van toepassing is omdat in het onderhavige geval mr. X zelf procespartij was. Het hof acht die overwegingen onjuist. Zoals klager terecht aanvoert, is mr. X in de procedure als gemachtigde voor zichzelf opgetreden. Hij was reeds uit dien hoofde gehouden klager kennis te geven van zijn voornemen tot rechtsmaatregelen over te gaan. Overigens brengt de bijzondere aard van de relatie tussen de advocaat en zijn cliënt mee dat de advocaat grote terughoudendheid betracht bij het nemen van rechtsmaatregelen tegen zijn (voormalige) cliënt. Bij die terughoudendheid past dat de in Gedragsregel 19 vervatte voorschriften ook nauwgezet worden nageleefd indien de advocaat zijn cliënt dagvaardt.

beslissingen

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

De declaratie waarvoor is gedagvaard is op 15 april 1997 aan klager toegezonden. Uit de bij de stukken gevoegde brief van mr. X aan klager van 12 mei 1997 blijkt dat klager vragen heeft gesteld over de declaratie, immers mr. X geeft een nadere toelichting. Betaling bleef achterwege, waarna mr. X klager op 21 augustus 1997 een betalingsherinnering zond. Mr. X heeft vervolgens op 17 maart 1998 een dagvaarding doen uitgaan. Aldus kan van rauwelijks dagvaarden in de betekenis, waarin dit begrip gewoonlijk wordt gebezigd, niet worden gesproken. In de brief van 12 mei 1997 en de betalingsherinnering van 21 augustus 1997 ontbreekt echter een in Gedragsregel 19 bedoelde mededeling dat bij gebreke van betaling tot rechtsmaatregelen zal worden overgegaan. Een dergelijke mededeling is van belang om de debiteur te doen beseffen dat kosten in verband met een aan te spannen procedure te verwachten zijn als wordt volhard bij niet-betaling en mr. X had die mededeling behoren te doen. Gezien echter de hiervoor geschetste gang van zaken en mede in aanmerking genomen de omstandigheid, dat klager niet is geschaad door het ontbreken van de in Gedragsregel 19 bedoelde mededeling – hij betwistte immers de vordering en heeft verweer gevoerd in de procedure – zal het hof aan mr. X geen maatregel opleggen.

Ten onrechte beschuldigen

Klacht van notarissen tegen curator. Onnodig grievende uitlatingen.

- *Advocatenwet* art. 46 (3.1 vrijheid van handelen; 3.3.1 grievende uitlatingen)
- *Gedragsregel* 31

Raad van Discipline 's-Gravenhage 28 juni 1999

(mrs. Van der Wind, Brouwer, Van den Dries, Jansen en Vermeulen)

Feiten

Mr. X is curator van vennootschap Y. In het faillissement bevindt zich onroerend goed. De bank, die het recht van eerste hypotheek heeft, gaat over tot onderhandse verkoop. Mr. X stelt de conceptkoopovereenkomst op tussen de bank en koper. De naam van de daarin voorkomende notaris wordt door de koper gewijzigd in die van de namen van notarissen A en B, hierna ook gezamenlijk te noemen klagers. Door het kantoor van klagers wordt een (eerste) concept-akte van levering opgesteld. Mr. X levert daarop commentaar. Bij brief van 23 april 1997 wordt een (tweede) concept-akte van levering door het kantoor van klagers aan mr. X toegestuurd. In dat tweede concept is het eerder door mr. X gegeven commentaar op het eerste concept niet verwerkt, daarnaast is in het tweede concept zonder vooroverleg of toelichting een nieuwe bepaling opgenomen. Het tweede concept vermeldt als datum van transport 25 april 1997. Bij het tweede concept bevindt zich een afrekening, die vermeldt dat verkoper een bedrag van f 148.985,05 aan de Vereniging van Eigenaren moet voldoen.

Die post is niet toegelicht en mr. X kan zich met dat bedrag niet verenigen. Bij faxbrief van 25 april 1997 deelt mr. X aan klagers mede dat het transport op die datum niet kan doorgaan en hij stelt voor om over het bedrag dat verkoper aan de Vereniging van Eigenaren moet voldoen nader overleg te plegen. Op verzoek van koper maakt notaris A op 25 april 1997 een akte van non-comparitie op. In het proces-verbaal maakt notaris A geen melding van de door mr. X gedane suggestie om nader overleg te voeren. Koper en de bank beginnen een kort geding tegen mr. X. Het kort geding eindigt in een schikking. In het kort geding voert mr. X onder meer aan:

'Notaris A heeft zich in de gevoerde correspondentie omtrent de leveringsakte en de afrekening zeer eenzijdig opgesteld. Uitsluitend het standpunt van koper werd door hem opgenomen. Zelfs in het proces-verbaal van non-comparitie wordt nog het standpunt van de curator volstrekt onvolledig vermeld. Dat proces-verbaal geeft geen getrouw beeld van het standpunt van de curator en deze heeft dan ook inmiddels een klacht jegens de notaris uit art. 50bb Wet op het Notarisambt jegens de notarissen A en B ingediend bij de Voorzitter van de Kamer van Toezicht. Vermoedelijk is hier eenvoudig sprake geweest van een opzetje tussen de heer C en de notaris om een deel van de koopsom via een achterdeur weer terug te krijgen.'

Met betrekking tot de klacht van mr. X tegen de notarissen A en B heeft de Kamer van Toezicht te D in zijn beslissing onder het hoofd 'de klacht' overwogen:

'Volgens klager heeft de notaris zich laten leiden door een voorkeur van het standpunt van de koper, zodat hij zich niet onafhankelijk en onpartijdig heeft opgesteld. Klager wijst hierbij op de volgende omstandigheden. De aanpassing van de concept-akte was niet overeenkomstig zijn commentaar, terwijl de notaris andere aanpassingen heeft uitgevoerd zonder daarop te wijzen. Door de notaris werd ten onrechte een last opgevoerd als zakelijke last. Aan het verzoek om uitleg werd geen gevolg gegeven. Klager werd nodeloos onder druk gezet om mee te werken aan het passeren van de akte. Klager wijst in dit verband op de dubbelfunctie van de heer D (directeur van koper – bew.). Het proces-verbaal van non-comparitie wekt een verkeerde indruk met betrekking tot de reden voor het niet verschijnen van klager. Volgens klager is zijn integriteit als curator door de hele gang van zaken geschaad. Hij acht het optreden van de notaris klachtwaardig.'

Klagers verwijten mr. X:

- a. Mr. X heeft wetende, althans behorende te weten, een onherstelbare fout te hebben gemaakt, een klacht tegen klagers ingediend bij de Voorzitter van de Kamer van Toezicht der Notarissen.
- b. Mr. X heeft van die klacht onnodig en ondoelmatig melding gemaakt gedurende de mondelinge behandeling van het kort geding.

- c. Mr. X heeft de rechtbankpresident, de koper, de bank en de overige aanwezigen tijdens het kort geding misleid.
- d. Mr. X heeft klagers in hun eer en goede naam aangetast.
Klagers menen dat mr. X zich als curator niet heeft gedragen zoals een behoorlijk advocaat betaamt.

Overwegingen van de raad

Klachtonderdeel a

De raad acht niet klachtwaardig dat mr. X op 2 juni 1997 bij de Voorzitter van de Kamer van Toezicht der Notarissen een klacht heeft ingediend tegen klagers. Het tuchtrecht dient er niet toe om een advocaat of curator te beknotten in het gebruik van een wettelijke mogelijkheid tot het indienen van een klacht tegen een notaris. Niet is gebleken van zodanige bijzondere omstandigheden dat mr. X zich zonder meer van het indienen van een dergelijke klacht had dienen te onthouden.

Klachtonderdeel b

Ook het feit dat mr. X tijdens de mondelinge behandeling van het kort geding melding heeft gemaakt van het feit dat hij een klacht had ingediend tegen klagers acht de raad niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. De advocaat geniet immers een ruime mate van vrijheid om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem, in overleg met zijn cliënt, goed dunkt. Niet is gebleken dat mr. X zich in dit opzicht tijdens het kort geding onnodig grievend over klagers heeft uitgelaten.

Klachtonderdeel c

Klagers hebben dit onderdeel toegelicht met de stelling dat mr. X gedurende het kort geding had moeten erkennen dat hij een fout had gemaakt bij het opstellen van de koopovereenkomst en dat de misleiding hierin bestond dat mr. X zulks heeft nagelaten en dat hij in plaats daarvan heeft medegedeeld een klacht tegen klagers te hebben ingediend. Blijkens de pleitnota van mr. X heeft hij tijdens het kort geding medegedeeld dat naar zijn oordeel het proces-verbaal geen getrouw beeld geeft van het standpunt van de curator en dat hij, als curator, dan ook inmiddels een klacht bij de Voorzitter van de Kamer van Toezicht had ingediend. Niet is gebleken dat mr. X tijdens het kort geding een relatie heeft gelegd tussen het al dan niet juist zijn van de koopovereenkomst en het indienen van de klacht. De gebleken uitlatingen van mr. X tijdens het kort geding rechtvaardigen derhalve niet de conclusie dat hij de president en anderen heeft misleid. In het midden kan blijven of mr. X bij het opmaken van de koopovereenkomst al dan niet een fout heeft gemaakt.

Klachtonderdeel d

Mr. X heeft blijkens de pleitnota tijdens de mondelinge behandeling van het kort geding uitgesproken 'dat er vermoedelijk eenvoudig sprake is geweest van een opzetje tussen de koper en de

notaris om een deel van de koopsom via een achterdeur weer terug te krijgen.' Niet is gebleken dat mr. X een deugdelijke grondslag had om dit vermoeden uit te spreken. Het betreft een uitermate ernstige beschuldiging die de integriteit van klagers aantast. Bij ontbreken van een deugdelijke grondslag had mr. X zich van deze uitlating dienen te onthouden. Door het doen van deze uitlating heeft mr. X zich niet gedragen zoals een behoorlijk advocaat betaamt. Daaraan doet niet af dat hij zijn uitlating als vermoeden heeft aangeduid.

Volgt

Gegrondbevinding van onderdeel d en oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

Klagers gaan in beroep van de afwijzing van de klachtonderdelen a, b en c.

Overwegingen van het hof

Klachtonderdeel a

Na weergave van de overwegingen van de raad:

Ook uit hetgeen door partijen in deze instantie nog naar voren is gebracht, is niet kunnen blijken, terwijl het hof dat ook anderszins geenszins aannemelijk oordeelt, dat de indiening van de klacht haar grondslag heeft gevonden in iets anders dan de stellige overtuiging van mr. X – het hof verwijst naar de vastgestelde feiten – dat klagers onjuist hadden gehandeld. In het geheel van de feiten zoals hiervoor vermeld ligt voorts niets besloten dat moet worden aangemerkt als een bijzondere omstandigheid op grond waarvan mr. X zich van indiening van een klacht had moeten onthouden.

Klachtonderdelen b en c

Na weergave van de overwegingen van de raad:

Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot de vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt.

Volgt

Bekrachtiging van de beslissing van de raad.